

tilfælde foretages en afvejning af partens interesse i at få kendskab til sagens dokumenter over for de modstående hensyn, der taler for hemmeligholdelse, og der er således ikke hjemmel til administrativt at fastsætte generelle undtagelser fra partens ret til aktindsigt.

Den gældende offentlighedslovs § 10, stk. 1, bygger på det hovedsynspunkt, at de hensyn, der begrunder reglerne om partens aktindsigt, er af en så betydelig vægt, at partens ret til at blive gjort bekendt med dokumenterne i sin egen sag kun bør vige, hvis der efter et konkret skøn i et foreliggende tilfælde er nærliggende fare for, at private eller offentlige interesser vil lide skade af væsentlig betydning, dersom begæringen imødekommes.

Efter justitsministeriets opfattelse bør dette hovedsynspunkt fastholdes, og bestemmelserne herom i den gældende lovs § 10 foreslås derfor videreført uden væsentlige ændringer.

Bestemmelsen i *stk. 1* svarer til den gældende offentlighedslovs § 10, stk. 1, 1. og 2. pkt., dog således at man i overensstemmelse med offentlighedsudvalgets indstilling (betænkningen side 340–342) har foretaget en eksemplificerende opregning af nogle typer af interesser, der kan begrunde afslag på en parts begæring om aktindsigt. Denne opregning er enslydende med den, der indeholdes i § 15, stk. 1, nr. 1–5, i forslaget til lov om offentlighed i forvaltningen, og der kan derfor for så vidt henvises til bemærkningerne til denne bestemmelse.

Som efter den gældende lov er det kun *afgørende* hensyn til den pågældende selv eller til andre private eller offentlige interesser, der kan begrunde en begrænsning af partens ret til aktindsigt. En sådan begrænsning kan endvidere, ligeledes som hidtil, kun ske på grundlag af en konkret afvejning af de modstående interesser, og denne må foretages for hvert enkelt dokument for sig, jfr. forudsættningen herom i *stk. 2*. Det er endelig i overensstemmelse med den gældende lov, at der ikke i det foreliggende lovforslag er optaget en bestemmelse, der bemyndiger vedkommende minister til administrativt ved bekendtgørelse at fastsætte generelle undtagelser fra retten til partsoffentlighed, således som det er foreslået i § 3, stk. 1, i forslaget til lov om offentlighed i forvaltningen.

Bestemmelsen i *stk. 2* svarer til den gældende lovs § 10, stk. 1, 3. pkt., jfr. også § 14, stk. 2, og § 15, stk. 2, i forslaget til lov om offentlighed i forvaltningen.

Bestemmelserne i § 15, der – bortset fra bestemmelsen i *stk. 2* – i det væsentlige svarer til den gældende offentlighedslovs § 8 og § 10, stk. 4, indeholder nærmere regler om afgørelsen af sager om aktindsigtsspørgsmål samt om aktindsigtens form.

Bestemmelsen i *stk. 1* er en uændret videreførelse af, hvad der gælder efter den gældende lovs § 8, stk. 1. Bestemmelsen svarer endvidere til § 17, stk. 1, i forslaget til lov om offentlighed i forvaltningen. Der kan derfor henvises til bemærkningerne til § 17, stk. 1, i forslaget til lov om offentlighed i forvaltningen.

Det må afgøres efter de almindelige forvaltningsretlige regler om intern kompetencedelegation, herunder om kollegiale organers delegation af kompetence til formanden eller organets sekretariat, hvem der er kompetent til at tage stilling til aktindsigtsspørgsmålet inden for den enkelte myndighed.

Bestemmelsen i *stk. 2*, der er ny, svarer til bestemmelsen i § 18, stk. 2, i forslaget til lov om offentlighed i forvaltningen.

Ifølge disse bestemmelser skal vedkommende myndighed snarest træffe afgørelse om, hvorvidt en fremsat begæring om aktindsigt kan imødekommes, og såfremt en begæring om aktindsigt ikke er imødekommet eller afslået inden 10 dage efter dens modtagelse, skal den begærende underrettes om grunden hertil samt om, hvornår en afgørelse kan forventes at foreligge. Disse bestemmelser må navnlig ses på baggrund af, at tidsfaktoren er af central betydning for offentlighedsprincippet funktionsmuligheder som et redskab i nyhedsformidlingens tjeneste, jfr. betænkningen side 331. De hensyn, der ligger bag reglerne om partens aktindsigt, taler først og fremmest for, at den part, der under behandlingen af en sag har fremsat begæring om aktindsigt, så vidt muligt får adgang til at gøre sig bekendt med sagens dokumenter, i den sagen afgøres, og en hertil sigtende bestemmelse er derfor optaget som § 9 i det foreliggende lovforslag. Det er imidlertid også af betydning bl.a. af hensyn til tilliden til den offentlige forvaltning, at en part så hurtigt som muligt får aktindsigt.

Bestemmelsen i *stk. 3* svarer i det væsentlige til den gældende offentlighedslovs § 10, stk. 4, og der kan henvises til beskrivelsen af gældende ret side 319 f. i offentlighedsudvalgets betænkning, og til udvalgets indstilling om en videreførelse af denne bestemmelse i betænkningen side 333, jfr. side 342 f.

I bestemmelsens 2. pkt. foreslås dog en ny regel, hvorefter parten kan nægtes afskrift eller fotokopi